

Överklagande ingett den 6 augusti 2019 av Rietze GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 6 juni 2019 i mål T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-599/19 P)

(2019/C 432/23)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Rietze GmbH & Co. KG (ombud: Advokaten M. Krogmann)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 24 oktober 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 7 augusti 2019 av BP av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 11 juli 2019 i mål T-888/16, BP mot FRA

(Mål C-601/19 P)

(2019/C 432/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: BP (ombud: advokaten E. Lazar)

Övrig part i målet: Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen och följaktligen
- ogiltigförklara det beslut som meddelades av den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (AHCC) den 21 april 2016 om att inte förnya hennes anställningsavtal,
- ersätta klaganden för den ekonomiska och ideella skada som vederbörande har lidit till följd av dels det rättsstridiga beslutet att inte förnya hennes anställningsavtal, dels det rättsstridiga verkställandet av domen i målet T-658/13 P,
- ersätta klaganden för den ekonomiska och ideella skada som vederbörande har lidit på grund av att motparten har underlåtit att anta rättsenliga bestämmelser avseende bedömningsförfarande, löneklassuppflyttning och förnyelse av anställningsavtal, och därmed sammanhängande skada som är en följd av avsaknaden av sådana rättsenliga bestämmelser,
- fastställa att FRA:s riktlinjer för bedömningsförfarande och löneklassuppflyttning och beslutet 2009/13 som fattats av FRA:s direktör om förnyelse av anställningsavtal är rättsstridiga, eftersom dessa bestämmelser antogs i enlighet med ett rättsstridigt förfarande av en person som saknade behörighet därtill,
- utöva sin oinskränkta behörighet i syfte att säkerställa att dess avgörande följs,

- förplikta motparten att betala dröjsmålsränta enligt Europeiska centralbankens referensränta plus två procentenheter på det belopp som slutligen fastställs eller förordna om annan räntebetalning som domstolen finner vara rättvis och lämplig, och
- förplikta FRA att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit i första instans och kostnaderna för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen gjorde en uppenbart oriktig bedömning avseende det andra yrkandet som rör att FRA:s bestämmelser är olagliga och det fjärde yrkandet som avser det åsidosättande som klaganden har gjort gällande enligt artikel 277 FEUF. Tribunalen gjorde i detta hänseende en felaktig bedömning av sakomständigheterna och bevisningen, tolkade den tydliga bevisningen felaktigt, gjorde en felaktig rättstillämpning, åsidosatte motiveringskyldigheten och åsidosatte rätten att bli hörd.

Andra grunden: Tribunalen underlät att pröva det tredje yrkandet och att utöva full behörighet, såsom klaganden har gjort gällande inom ramen för det femte yrkandet. Tribunalen åsidosatte i detta hänseende kravet på att säkerställa lagenligheten såsom föreskrivs i artikel 19.1 FEUF och åsidosatte artikel 268 FEUF.

Tredje grunden: Tribunalen åsidosatte artiklarna 35, 36, 64 och 65 i tribunalens rättegångsregler. Tribunalen åsidosatte i detta sammanhang den kontradiktoriska principen, underlät att delge FRA skrivelsen av den 25 september 2017 och underlät att informera klaganden om detta, åsidosatte det administrativa förfarandet för handläggning av de bevis som bifogats till repliken, åsidosatte bevisreglerna, beslutade felaktigt att underkänna OLAF rapporten i de förenade ärendena OF/2014/0192 och OF/2015/0167, åsidosatte rätten att bli hörd, åsidosatte rätten till en rättvis rättegång och åsidosatte artikel 52 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

Fjärde grunden: Tribunalen åsidosatte rätten till försvar och principen om ett effektivt domstolsskydd som stadfäst i artikel 47 i EU:s stadga och gjorde sig skyldig till otillräcklig motivering.

Femte grunden: Tribunalen åsidosatte artiklarna 134 och 135 i rättegångsreglerna vad gäller rättegångskostnaderna. Tribunalen åsidosatte i detta hänseende motiveringskyldigheten.

Överklagande ingett den 21 augusti 2019 av Luz Saúde, SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juni 2019 i mål T-357/18, Luz Saúde mot EUIPO – Clínica La Luz

(Mål C-622/19 P)

(2019/C 432/25)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Luz Saúde, SA (ombud: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, G. Moreira Rato och M. Stock da Cunha, advogados)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet och Clínica La Luz

Klagandens yrkanden

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 5 november 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Luz Saúde, SA ska bära sina rättegångskostnader.
